

σαῦτα τῆς Μαγνησίας ἄκρας πρὸς μεσημβρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄκραν ἦεν ποτὲ Πόλισμα τῆ αὐτῆ ὀνόματος. Σηπιάς ἐκλήθη, ὅτι ἡ Θέτις διωκομένη ὑπὸ τῆ Πηλέως, μετέλαττον ἑαυτὴν εἰς διαφόρας εἰδέας, ὡς ὁ Πρωτὸς ἐκεῖ δὲ συλλαβὼν αὐτὴν ὁ Πηλεύς, μετεβλήθη πάλιν ἐν σηπίας μορφῇ, καὶ ἐμίγη μὲ αὐτὸν. καλεῖται κοινῶς πῶρα Κάβο Μουασηεῖ· ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ περὶ αὐτὴν Ἀκτὴ, Σηπιάς καλεῖται, ἢ ὁποῖα εἶναι πετρώδης, καὶ εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῆς, καὶ τῆς Κασαναίας κόμης, τῆς ὑπὸ τῆ Πηλίου ὄρει κειμένης Αἰγιαλὸν, ὁ Στόλος τῆ Ξέρξης ναυλοχῶν, ἀπὸ Ἀπυλιῶτε ἀνέμω διεσκεδάθη, καὶ τινὰ Καραβία αὐτῆ συνετρέβησαν εἰς αὐτὸν, τινὰ δὲ εἰς τὸν Ὑπεροντα, κοινῶς Ποντραχῶν, καὶ ἄλλα, ἄλλα. Ὀλίζων, πόλις ποτὲ σμικρὰ, μεταξὺ τῆς Μαγνησίας καὶ Μελισβοίας, καὶ τὰ λοιπά. (α)

9. Τῶν δὲ Μεσογείων πόλεων τῆς Πελασγιώτιδος, μητρόπολις ἦεν καὶ εἶναι ἡ Λαεία, Γενίσειε ὑπὸ τῆ Τέρκων λεγομένη, ὡσαύτ' ὅτι δὴ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον μὲ τὴν Παλαιὰν, τῆς ὁποίας τανυὺ ἴχνη τινὰ φαίνονται, κτίσμα ἔσα τῆ Ἀκραιεῖ, καὶ κληθεῖσα ἀπὸ Λαείας τῆς θυγατρὸς τῆ Πελασγοῦ, πλησίον δεικνομένη τῆ Πηνειῶ ποταμ. ὡσαυτ' καὶ ἡ νέα. ἐφισταμένη εἰς τὴν ἀριστερὰν αὐτῆ ὄχθην, ἢ ὁποῖα ἀφίσταται πρὸ Θερμαϊκοῦ Κόλπου πρὸς δυσμὰς, 28. μίλια, καὶ 15. τῆ Φαρσάλων πρὸς βορρῆαν, πόλις μεγάλη, μὲ θρόνον Μητροπολίτε τιμημένη, καὶ Ἐμπόριον διάσημον (β). ἔσμακρα τῆς Λαείας.

(α) Περὶ τῆς Μαγνησίας ἰδίως ἴδε εἰς τὸ τέλος τῆ παρόντος Κεφαλαίου τὴν σημείωσιν.

(β) Πρὸς τὴν ἀνατολικὴν τῆς Λαείας κειμένη ἐξ ὠρῶν διάστημα, ἀνωθεν τῆς Τεμπῶν κείται ἡ κοινὸς Ἀμπελακία λεγομένη, εἰς ἣν εἰς ἑλληνικὸν ἔστιν ἡ ἀπὸ αὐτῆς κείται ἡ Ράψων. Πρὸς τὴν μεσημβρινὴν τῆς Ἀμπελακίαν ὑπὸ τὴν ὑπὸ τῆς Ὀρεῖ, κείται ἡ Ἀγνὰ, ἢ Θανάσι, Δίσειη κ.τ.λ. Ἐπλησίον αὐτῆς πρὸς τὴν ἀνατολικὴν παραθαλασσίαν κείται ἡ Καρίτσα.

είας τήθεται ὑπὸ τῆ Γεωγραφία ἢ Ἄλος, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆ Ἀθάμαντος, καὶ ὀνομαθεῖσα ὑπὸ τῆς αὐτῆς συμβεβηκεῖας Ἄλης, ἢτοι πλαῆς, ἢ ὑπὸ τῆς Ἄλης τῆς Θεραπείνης τῆ Ἀθάμαντος. πλησιόχωρος μὲ τῷ Λάρισσῳ ἦτον Σκότσα καὶ Σκοτύσα, μὲ θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Λαρίσσης Μητροπολίτῳ. εἰς αὐτῷ δέεικετο ποτὲ τὸ διασημώτατον Μαντεῖον τῆς Θεσσαλίας, ἐφάμιλλον τοῦ Δωδωναίου Μαντείου τῆς Ἡπείρου. αὐτῷ τῷ πόλιν σφινδίδως καὶ ἀφροσδοκήτως ἐπεκράτησεν Ἀλέξανδρος ὁ Τύραννος τῆς Φερῶν, μὴ φυλάξας τὰς Συυδήκας, ὁ ὁποῖος σκληρότατα ἐτιμώρησεν ἐκείνας, ὅπου ἐπίασε τῆς Πολιτῶν αὐτῆς. ὕστερον δὲ ὅσοι Πολῖται αὐτῆς ἔμεινον, ὑπὸ τῆ φόβῳ τῆς Μακεδόνων δισκορπίσθησαν. πλησίον αὐτῆς εἶται τόπος λεγόμενος Κυυὸς Κεφαλαί, αἱ τινες ὀνομάθησαν ἔτι μὲ τὸ εἶναι Λόφων τινῶν πυκνῶν καὶ παραλλήλων ἄκραι λεπταί, δι' ὁμοιότητα τῆ χήματος, κατὰ τὸν Πλέταρχον. εἰς αὐτῆς οἱ Ῥωμαῖοι Στρατηγὸν ἔχοντες, Τίτον Κεῖνκτιον τὸν Φλαμίνιον, καὶ συμβουλοῦς τὰς Αἰτωλίας, μὲ μέγαν πόλεμον ἐνίκησαν Φίλιππον τὸν Τίον τῆς Δημητρίου, ὃς ἀεῖσος ἐφαῖν, καὶ ἀέσησε τὸ βασίλειον τῆς Μακεδόνων. ὑπὸ τῆς Σκοτύσης πόλεως ἦτον ἐκεῖνος ὁ ἀδελκώτατος ἀθλητῆς Πολυδάμας, ὃς τις ἐφόνεσε τοὺς Λέοντας ὡσπερ Ἄρνας, μὲ γυμνὰ τὰ χεῖρά τε, καὶ ἦτον ταχύς εἰς τὰς πόδας· καὶ μὲ τὰ χεῖρά τε ἔστησεν εἰς Σπήλαιον, ὅπως ἔμελλε νὰ πέσῃ, καὶ τὰ λοιπά. Ἰλίγιον πόλις ποτὲ. Γόννοι, καὶ Γόννος κοινῶς Γονιγὰ, πόλις ποτὲ τῆς Περγαίβιας, κατὰ τινος, μεταξὺ τῆς Δολίχης καὶ τῆς Ἄτρακος, ἀπὸ τῆς Λαρίσσης 20. μίλια πρὸς δυσμὰς, λέγεται προσέτι αὐτῆ ὑπότινων καὶ Γονοκόνδειλος, καὶ Γόννος, καὶ Γόνουσα. Ἄτραξ κοινῶς κατὰ τινος Βοῖδανὰρ; ἀφισαμὸν τῆς Λαρίσσης πρὸς δυσμὰς 30. μίλια, καὶ 60. τῆς Τεικκάλων πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 50. τῆ Ὀλύμπου ὄρους χερσὸν. Ἄτραξ ὁμοίως καλεῖται καὶ ὁ πεταμὸς, καὶ Ἄτρακισία.

κησία ἢ λίμνη. Τέρναβος πόλις μεταγενετέρα, καὶ ἀκου-
ση, μετὰ πλῆθος Ἀνθρώπων, καὶ Ἐμπόριον, δεισμομένη
αὐτῶν Τειχῶν, ὑπὸ τῷ πνευματικῷ ἐπίσκεψιν τῆς Λα-
είσης Μητροπόλεως, πόρρω τῆς Λαείσης πρὸς τὰς θε-
ρινὰς δυσμὰς δύο ὥρας. καὶ τὰ ἑξῆς.

10. Ἡ Ἐσιώτις Χώρα, ἢ τῆς Ἐσιωτῶν, πόλις εἶ-
χε ποτὲ πολλὰς, τανυῶ ὅμως τῷ Τείκῳ, ἢ ὁποῖα κοι-
νῶς Τείκκαλα λέγεται, κληθεῖσα ἀπὸ Τείκης τῆς θυ-
γατρὸς τῆς Ἀσωπῆς, καὶ γυναικὸς τῆς Ὑψέως, πόλις φρω-
τάσσα τῆς Ἐσιώτιδος, τὸ πάλαι μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου
ὑπὸ τὴν Λαείσης Μητροπόλιν, τανυῶ ὅμως ὑπὸ τῷ
ἐπίσκεψιν αὐτῆς ἀπέχουσα τῆς Λαείσης περίπου τῆς 40.
μιλίων πρὸς δυσμὰς, καὶ 60. τῆς Φαρσάλων, εἰ πολὺ σμα-
κραν δεισμομένη τῆς Πίνδα ὄρεος, καὶ τῆς Πηρεῖς ποταμοῦ,
εἰς αὐτῷ τὸ πάλαι ἦτον Ἱερὸν τῆς Ἀσκληπιῶ. Πόρρω τῆς
Τείκης εἰς διάστημα ὡρῶν δύο, κατὰ τῷ Λεωφόρον τῷ
εἰς Μασκολῆρι ἀγασσῶν, κεῖται κώμη, Μισδαί λεγομέ-
νη, εἰς τῆς ὁποίας τῷ Ἐκκλησίᾳ τῷ ἐπ' ὀνόματι τῆς
Ἀγίων Ἀποστόλων εἶναι Λίθος ἔχων ἱππέα ἔχηματι-
σμοῦν, καὶ αὐτῷ ἐπιγραφῶν τοιαύτῳ „Κοῖντα Ἀ-
φρόδεισιν τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα μνήμης χάριν ἀέθικε. Ἡ-
ρωσ χριστὸς χαῖρε”. Κτημεναὶ, κοινῶς Γρίσασο, πόλις πο-
τὲ, τῆς ὁποίας τὰς πολίτας Δόλοπας ὁ Ὅμηρος καλεῖ,
κατὰ τὸν Στέφανον. Χυρετῖαι, κοινῶς Μασκολῆρι, πόλις
ποτὲ, καὶ πλησιόχωρος μετὰ τῷ Μητρόπολιν, τανυῶ Κώ-
μη καὶ Τόπος, ὅπως γίνεται ἢ δημοτελῆς Πανήγυρις, διὰ
τὰς παντοδαπὰς φραγματείας, περὶ τὰς 10. τῆς Μαῖς μη-
ρὸς ἀπὸ ἔτος, Ἐμπόριον περίφημον τῆς Θεσσαλίας. Μη-
τρόπολις, ἔτι ποτὲ λεγομένη, μεταξύ ἔσα τῆς Γόμφων
καὶ τῆς Φαρσάλων. Γόμφοι, κοινῶς Σταγοί, πόλις ποτὲ
τῆς Ἐσιώτιδος δεισμομένη εἰς τὰ σιῶρα τῆς Ἡπειροῦ,
τῷ ὁποίᾳ πρωτοδρίσκουσιν ἐκεῖνοι, ὅπου ἔρχονται ἐξ
αὐτῆς διὰ τῆς Πίνδα ὄρεος. εἶναι πετιμημένη εἰς θρόνον Ἐ-
πισκό.

πισκόπου, ὑπὸ τὸν Λαρίσσης Μητροπολίτιν· περὶ αὐτὴν εἶναι διάφορα Μοναστήρια, Μετέωρα καλούμενα, κτιζόμενα ἐπὶ ἀποτόμων Πετρῶν, εἰς τὰ ὅποια ἀνέρχονται διὰ Κλιμάκων κρεμασῶν, λέγεται ὑπὸ τῶν Τέρκων αὕτη ἢ κώμη, Καλαμπάκα. Φαισός, πόλις ποτὲ πλησιόχωρος μὲ τὰς Γόμφας καὶ Γόνυς. Αἰτίνιον, τὸ ὅποιον καὶ Ἀθήναιον καλεῖται, εἰς τὰ πέρατα τῆς Θεσσαλίας, δεικνόμενον, ἔ ποτὶ σμακρὰ τῆς Τρίκκης, ἦτον πόλις ποτὲ, κατὰ τινὰς τῶρα λέγεται Αἰτινο, καὶ ἄλλαι παραπλήσια. Κατὰ τὸ μεσόγειον τῆς Θεσσαλίας, μετὰ τὴν Ἐσιώτιν Χώραν, καὶ Πελασγιῶτιν, τίθησιν ὁ Πτολεμ. τὴν Στυμφαλίαν Χώραν, τῆς ὁποίας πόλις ἦτον ἡ Γυρπὸνη, κληθεῖσα ἀπὸ τῆ κτίσαντος αὐτὴν Γύρτωνος, ὃς ἦν Ἀδελφός Φλεγύς, ἀπὸ τῆ ὁποίας ἐκάλουν τὰς Γυρτωνίαις Φλεγείαις· καλεῖται αὕτη ὑπὸ τῶν Στράβ. Φλεγείαι, καὶ ὑπὸ τῶν Παυσανίαι Ἀνδρηῖς, καὶ κοινῶς κατὰ τινὰς Τακισβολικάτι, ἀφισαμσὴ τῆς Λαρίσσης 30. μίλια· αὕτη καλεῖται καὶ Στυμφαία, τῆς Μακεδονίας ἕσα. (α)

11. Ἔπεται τελευταῖον νὰ εἰπῶμεν καὶ περὶ τῆς Μαγνητικῆς Χώρας, ἡ ὁποία καὶ Μαγνησία καλεῖται, δεικνυμένη μεταξὺ τῆς Θερμαϊκῆς Κόλπης πρὸς βορῆαν, καὶ τῆς Πελασγικῆς πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ἔχουσα ἐκ δυσμῶν τὴν Φθιώτιν, καὶ Πελασγιῶτιν τὰς Χώρας τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἀπὸ βορῆως τὴν Πιερίαν, κατὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν· πρὸς ἀνατολὰς ταύτης εἶναι ἡ Μαγνησία ἄκρα, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν Κάβος τῆς Ἁγίας Γεωργίας, καὶ ὑπ' ἄλλων Κάβο Βερλίκι, εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν εἶναι τὸ Πήλιον ὄρος, ἡ Ὀσσα, καὶ Ὀλυμπος, ὁμοίως καὶ τὰ Τέμπη. οἱ Ἐγκαταίκοι ταύτης καλεῖνται Μαγνηταί.

(α) Πρὸς τὸ δυτικὸν πέρασ τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ αἰε ὑπερβίας τῆς Πίνδου κένται καὶ αἱ χωρία τῶν Ἀγράφων, ἐξ ἧν αἱ φῶσαι εἰσι Φυργαί, ἔ Φανάρι, κατοικημένα ὅλα ἀπὸ Ἑλλήνων.

γνητες (α)· κοινῶς λέγεται αὕτη ἡ Ἐπαρχία Πέτρα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα σώζεται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην ὄντα. ἀπ' αὐτῆς τῆς Μαγνησίας καλεῖται καὶ ὁ Κόλπος Μαγνησίος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἄρχεται ὁ Θερμαϊκὸς Κόλπος μετὰ τὸν Μαγνησίον. Πόλεις τῆς ἐν Θεσσαλία Μαγνησίας μετρῶνται αὗται. Φεραὶ, πόλις τὸ πάλαι ὀνομασθῆ, κοινῶς πανυῶ λεγομένη Γενιτζαε, (β) ἢ κατ' ἄλλας Σίδρο, ἀφισαμένη τῆς Παγασῶν πρὸς τὸν Θρασκίαν 90. σταδίους, καὶ 160. τῆ Πηλίας ὄρεος πρὸς δυσμὰς κατὰ τὸν Στράβ. Φεραὶ, αὕτη ἡ πόλις ὠνομάθη ἀπὸ Φέρητος τῆς Τίῃς Κειθέως, τῆς Ἀδμήτης Πατρὸς. ἡ ἀπὸ Φεράς τῆς θυγατρὸς τῆς Αἰόλου. αἱ Φεραὶ ἦσαν δύο, ἡ μὲν Παλαιὰ, ἡ δὲ Νεῖα, ἀφισάμεναι ἀλλήλων δέκα στάδια. εἰς αὐτῶν ἦτον ὁ θρόνος Ἀλεξάνδρου τῆς Τυράννης, ὁ ὁποῖος βαλὼν ποτὲ εἰς τὰ δεσμὰ τὸν Πελοπίδην, ἐφορέθη ὑπὸ τῆς Ἀδελφῶν τῆς γυναικὸς πύθιβις, ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ὤρμησεν Ἰάσων ὁ ὀδηγὸς τῆς Ἀργοναυτῶν. πλησίον ταύτης κεῖται ἡ Βοιβηὶς λίμνη, Ἐξερὸς λεγομένη κοινῶς (γ) εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον καὶ πόλις ποτὲ πύ αὐτοῦ ὀνόματος, ἣτις καὶ Βοίβη ἐλέγετο, κληθεῖσα ἀπὸ Βοίβου τοῦ Τίῃς πύ Γλαφυροῦ, εἶναι καὶ ἑτέρα λίμνη τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας, Νεσωνίς λεγομένη καὶ Νεσώνιον, ἕπολὺ σμακρὰ τῆς Λαρείας, Κάρλα κοινῶς καλεμένη. (δ) πλησίον τῆς Βοιβηίδος λίμνης ;
εἰς

(α) Ὁ Συγγραφεὺς ποτὲ ἰσοφαμῶς ὀμιλεῖ περὶ αὐτῆς Μαγνησίας, ἢ Ἐπαρχία αὕτη δὲ ὀνομάζεται Πέτρα, ἀλλὰ, ὅ μὲν ἀνατολικὴ αὐτῆς πλεῖρα, Ζαγορά. ἡ δὲ δυτικὴ, Βῶλος, ἔρα πλεῖρα περιγραφῶν αὐτῆς εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ παρόντος Κεφαλαίου. ἡ δὲ Πέτρα εἶναι πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ὀλύμπου.

(β) Αἱ Φεραὶ λέγονται πῶρα, Βελισίρος.

(γ) Οὐχὶ Ἐξερὸς, ἀλλὰ Κάρλας. ὁ δὲ Ἐξερὸς εἶναι ἰσπανῶς εἰς τὸν Ὀλυμπον.

(δ) Οὐχὶ αὕτη Κάρλας ἀλλὰ λέγεται ὑπὸ τῆς Τούρκικης: Καρὰ Σουῦ.

εἰς τὴν ὑπώρειαν τῆς Ὀσσης, ἦτον ἡ Μελίβοια πόλις, ἔ-
 παινετὴ μὲ τὴν καλλίστην πορφύραν ὅπερ εὐγάζον, ἡ πα-
 τεὶς Φιλοπότης τῶ σιωτρόφου τῶ Ἡρακλέου. Κραῖος, καὶ
 Κραῖον, κοινῶς Κραῖα, ἡ Τζέρες, πόλις ποτὲ, δεισκο-
 μενὴ εἰς τὸ σύνορον τῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποίαν πε-
 σόντος τῶ οἰκοδομήματος, κατεπόθη ὁ Σκοπᾶς, ὁμοῦ μὲ
 τὰς σιωτρόφους τε, ὁ δὲ Σιμωνίδης φυλαχθεὶς, ἤρξατο νὰ
 φυλάττη, καὶ νὰ παρατηρῇ τὸ κατασκευάσμα τῆς μηχανῆς.
 πλησιόχωρον μὲ τὴν ἀνωθεν Μελίβοιαν ἐν τῇ Μαγνησίᾳ
 θέτται τὴν Μεθώνιον, πόλιν ποτὲ, τὴν ὁποίαν περικυ-
 κλώσας Φίλιππος ὁ Πατὴρ τῶ Ἀλεξάνδρου, ἔχασε τὸν ὀφ-
 θαλμόν τε ὑπὸ τῶ βέλους, τὸ ὁποῖον ἔρριψε κατ' αὐτὸν ἔ-
 νας Μεθωνίτης Ἀσὴρ καλέμενος, ἐκ τῶ Τείχεος τῆς πό-
 λεως, γράψας εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομά τε, καὶ τὸν τύπον, ὅπερ εἶ-
 χε σκοπὸν νὰ τὸν πξείσῃ. Ἀμυρος πόλις ποτὲ καὶ πο-
 ταμὸς τῶ αὐτῶ ὀνόματος, ἴσως αὕτη εἶναι ὁ νῦν Ἀρμου-
 ρός, καὶ τὰ ἐξῆς.

12. Εἰς τὸ σύνορον τῆς Θεσσαλίας, πέραν τῶ Πηνειῶ
 ποταμοῦ πρὸς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος, εἶναι ἡ Περρᾶιβία,
 ἢτοι ἡ χώρα τῆς Περρᾶιβῶν, πλησίον τῆς Πελασγιωπῶν,
 τῆς ὁποίας Μητρόπολις ἦτον ἡ Περρᾶιβία, πόλις ποτὲ,
 ἡ ὁποία ὑπὸ τῆς περισσοτέρων προσγράφεται εἰς τὴν Μα-
 κεδονίαν. παρὰ τῆς λητονέονται καὶ ἄλλοι Περρᾶιβοὶ εἰς
 τὴν Δωεῖδα, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος
 Περρᾶιβός. ὁμοίως καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷον Ἡλώνη, ἡ ὁ-
 ποία ὑπερον Δειμώνη μετωνομάθη. δεισκομενὴ εἰς τὸ σύ-
 νορον τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν ὑπώρειαν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ
 πολὺ ἀνωθεν τῶ Εὐρώτα ποτῶ, τὸν ὁποῖον ὁ Ποιητὴς Τι-
 ταρήσιον καλεῖ, καὶ κοινῶς τανυῦ αὐτὸν καλεῖσι Σαραντά-
 πορον. ὁμοίως, καὶ οἱ ἀνωτέρω ῥηθούτες Γόννοι. Ὀλοσ-
 σῶν καὶ κοινῶς Ἐλασσῶν, πόλις καὶ τανυῦ, τιμημενὴ εἰς
 θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Ἐμπόριον περὶφημον, εἰς τὸ ὁ-
 ποῖον σιμάγονται πανταχόθεν οἱ Ἀγθρωποὶ, περὶ τὰς

πρώτας τῷ Αὐγέσου μνηός, διὰ τὰς ἑαυτῶν παροδαπὰς
 παραγματείας. πλησίον τῆς Ἐλασσῶνος κεῖται ἡ Κω-
 μόπολις Τζαρίτζανη. Δομοίκον, κοινῶς Δομοίκον, πό-
 λις Δομοκομική μεταξὺ τῆς Τερνάβου, ἡ τῆς Ἐλασσῶνος.
 Σέρβια, πόλις ἀκρῆ, μετ' ἑθρονον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν
 Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην. Βελβεδός, κωμόπολις ἀ-
 κρῆ, Κοζάνη, ὁμοίως κωμόπολις, ἀντικρὺ τῆς Σαριγ-
 γιόλης, ἡ Σιάτιστα. ἀλλ' αὐταὶ ὑπάγονται εἰς τὴν Μα-
 κεδονίαν, ἡ τὰ ἑξῆς.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ .

Ἡ Μαγνηκὴ χώρα, ἥτοι ἡ Μαγνησία, εἶναι τὸ ἀνατο-
 λικὸν μέρος τῆς Θεσσαλίας, τὸ ἐκτεινόμενον μεταξὺ τῶν δύο
 θαλασσῶν δίκεν χερσονήσων, τῆς Θερμαϊκῆς κόλπου, ἥτοι τῆς
 Θεσσαλονίκης, ἡ τῆς Πελασγικῆς, ἥτοι τῆς Βώλει. Αὕτη ἀρ-
 χομική σχεδὸν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τὸν διαχωρίζοντα τὴν Ὀσσαν
 (Κιάσαβον) τὸ ὄρος, ἀπὸ τὸ Πήλιον, ἐκτείνεται πρὸς χειμῆ-
 ρινὰς ἀνατολὰς ἐπὶ θάλασσαν σχεδὸν πεντήκοντα μίλ. ἡ ἀ-
 ποτελεῖ τὸ ἀκρωτήριον αὐτῆς Σηπτιάδα λεγόμενον, ἀπέναντι
 τῆς Σκιάθου νήσου, εἴθ' αὖ καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν διάπλευς· ἔπειτα
 στροφομική πρὸς δυσμὰς, σχεδὸν εἰκοσιπέντε μίλ. ἀποτελεῖ
 τὸ Λιαντικὸν ἀκρωτήριον, γῆμα ἀγκιστρῶτον χηματίζουσα.
 ἔχουσα ἀπ' ἐναντίας τὴν Φθιώτιδα, ἥτις περικλείει ἀπὸ τὸ
 νότιον μέρος τὸν κόλπον τὸν Πελασγικόν. τὸ μέγιστον πλά-
 τος αὐτῆς ἀπὸ θάλασσαν εἰς θάλασσαν εἶναι μυλίων δώδε-
 κα. τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς τινὰ μέρη μυλίων εἴς ἢ ἡμίσεος.

Ὅρος περίφημον εἰς τὰς παλαιὰς ἐν τῇ Μαγνησίᾳ εἶναι
 τὸ Πήλιον τὸ ὁποῖον ὁ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδ. β'. σίχ. 757.
 Εἰνοσίφυλλον καλεῖ. ὀνομάζεται πῶρα κοινῶς κατὰ
 παραφθορὰν, Πλιασίδι, ἡ ἔχι Πέτρα ὡς ὁ Συγγραφεύμας
 ὑπέλαβεν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τρεῖς κορυφὰς, ἐξ ὧν ἡ ὑ-
 ψηλοτέρα εἶναι ἡ ἑπαιώθεν τῆς Πορταριάς ἐπὶ τῆς ὁποίας
 καὶ

Ἐρείπια τινὰ σώζονται • Εἶναι δὲ καὶ ἄλλο μικρὸν εἰς τὴν βοτῆαν πλοῦρα καύτης τῆς Χερσονήσου Τισαῖον λεγόμενον, πρὸς τὸ μέρος τῆς Τελκέρων • Ποταμὸν δὲ κυρίως ἔδρα ἔχει, εἰμὴ χειμάρρους •

Πόλεις παλαιαὶ ἦσαν ποτὲ ἐν τῇ Μαγνησίᾳ, εἰς μὲν τὴν ἀνατολικῶν πλοῦρα, τὴν πρὸς τὸν Ἄθωνα τὸ ὄρος ἐκινδύουσαν, πλησίον τῆς Μιντζέλων ἢ Μελίβοια, ἣτις τανυῦ ερείπιον ἔσα Κασέλλι λέγεται • ἢ Καθυναία, ὅπου τανυῦ λέγεται Ταμέχαρη • αἱ Εὐρυμεναί πλησίον τῆς Συκῆς, αἱ Μύραι, πλησίον τῆς Σηπτιάδος ἀκρας, εἴδα ρεῖ καὶ ὁ βρύχων ποταμ. εἰς δὲ τὴν δυτικῶν πλοῦρα ἦσαν Παγασαί, εἴδα νυῦ ὁ βῶλος ἢ Δημητείας, εἴς ἣς καὶ τὸ τῆς Μητροπολίτε αὐτῆς ἐπίθετον, ἐπὶ λόφῳ κτιθεῖσα ὑπὸ Δημητείας τῆς Πολιορκητῆς, πρὸς τὰ ζῶο. ἐπὶ πρὸ Χερσῆ • εἶναι καὶ αὐτῆς τανυῦ ερείπιον καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, κοινῶς λεγομένη Γορίτζα • Ἀμφίναιον, πόλις ἀρχαιοτάτη, εἰς τὸν μυχὸν τῆς κόλπου, ἀπέσταντι τῆς κάστρου τῆς Βώλε, τῆς ὁποῖα τὰ τεῖχη ἀκόμη σώζονται, ἐκτεινόμενα σχεδὸν μιᾶς ὥρας διάστημα, καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον. πλησίον τῆς ερείπια, εἶναι ἢ Πύρρα ἀκρὰ Ἀγκύσει κοινῶς λεγομένη, εἴδα καὶ παράκεινται δύο νησίδια Δόκαλιαν καὶ Πύρρα ὑπὸ τῆς παλαιῶν λεγόμενα. ἐκ τῆς Δημητείας πρὸς ἀνατολὰς, ἦτον ἢ Νηλία, ἐκεῖ ὅπου τῶρα Ἀγροῖα λέγεται, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκεῖτο ἢ Ἰωλκός, ὅπου τανυῦ Λεχώνια. εἴδα εὐρὸν ἐπιγραφὴν (ἐπὶ μαρμάρῳ λεικῶ, ἔχων τεῖρα πρὸς ὄψιν ἐκκεχαραγμένα) τὴν δε. „ Ἐλπίς Ἀχιλλέως ἦρας Χρυσὴ χαῖρε “, ἀνωθεν δὲ τῆς Ἰωλκῆ ἐκεῖτο ἢ Ἄρνη, ἐν ἣ παραπρεῖται καὶ ἐν Ἀμφιδέατρον. Ὀρμεσίον, ὅπου τανυῦ εἶναι οἱ ἀγροὶ τῆς Μηλιῶν, καθὼς καὶ οἱ Μεθώνη • ἔπειτα δὲ ἦσαν αἱ Κορακαί, ὅπου τανυῦ Παλαιόπυργος λέγεται • καὶ παρεμφρὸς ἦσαν τὰ Σπάλαθρα, ὅπου τανυῦ Λιφόκασρον λέγεται • καὶ μετὰ ταῦτα ἦτον ἢ Ὀλιζών, ὅπου τανυῦ ὁ τόπος αὐτὸς Χόρτος λέγεται, ὅθεν ἀρχεται καὶ ὁ μυχὸς τῆς λιμνῆς Ἰσαι λεγομένης, καὶ τανυῦ Μλήνα. Ἐκεῖ δὲ ὅπου συσφίγγεται ἢ χερσονήσος καὶ σφίγγεται πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, λέγεται Βαλτουῦδι, εἴδα φαίνονται τὰ ερείπια τῆς πρωτεύουσας πόλεως Μαγνησίας,

ἧς ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα ἅπασα αὕτη ἡ Ἐπαρχία, λέγεται ταυῦ Ἀβρόπολις· αὕτη ἐκτείνεται ὑπὸ τὴν εἶδον παραθαλασσίαν, ἕως εἰς τὴν ἕξω, καὶ τῆς ὁποίας ὁ ἕξω λιμὴν Χοντρή Ἀμμος ταυῦ ὀνομάζεται.

Μεσόγειοι πόλεις τῆς Μαγνησίας ἦσαν τὸ πάλαι πρὸς τὸ μέρος τῆς Θεσσαλικῆς πεδίας, Κίρκιον, πλησίον τῆς Βειβήδος (τῆς Κάρλας) τῆς λίμνης. ἡ Κοίβη, ἧς καὶ τὸ ὄνομα τῆς λίμνης, ἡ Ροιζῆ, αἱ Ἴχναε, ἡ Φύλλος, ἡ Γλαφυρὸς, καὶ τὸ Ἀσέριον. Οἱ Μάγνητες πατὴρ ἔσειλαν καὶ ἀποικίαν εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἧτις ἐκτίσθη καὶ τὴν πρὸς τὸν Μείανδρον ποταμὸν, πόλιν.

Καλεῖται ταυῦ ἡ Μαγνησία διττῶς, ἡ μὲν ἀνατολικὴ αὐτῆς πλοῦρά, Ζαγορά· ἡ δὲ δυτικὴ, Βῶλος, περιέχουσα εἰς μὲν τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς πλοῦραν Κωμοπόλεις, ἧτοι χωῖρας καὶ χωρία ταῦτα. Μιντζέλες, χωρίον. Περὶ χωρίον ὑποκείμενον εἰς τὴν Ζαγοράν. Ζαγορά, χώρα μεγάλη, δίκραυστον ἀέρα, καὶ διδυγέστατα γερὰ ἔχουσα. Μακραράχη. Ἀγήλιον. Κισὸς. Μέρεση. καὶ Τζαγκαράδα χωρία. Σοζίχη, καὶ Λαρπιῶ χωρία μικρὰ ὑποκείμενα εἰς τὴν Τζαγκαράδα. Πρόπαντος χωρίον ὑποκείμενον εἰς ταῖς Μηλιαῖς, εἶσα ἐκτείνεται καὶ ἡ παραθαλασσία ἱπνῆς λεγομένη, ὅπου κατεσυνερίφθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης ὁ σόλος τῆς Ξέρξης καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικότερον κεῖται ἡ Συκὴ, καὶ τὸ Προμήθει, παρονομασθεὶς ἐκ τῆς Μύρμηκος, ὑφάλη πέτρας, κειμένης μεταξὺ τῆς Σηπιάδος ἀκρας καὶ τῆς Σχιάθου κήσας, οἷον Προμύρμηξ.

Εἰς δὲ τὴν δυτικὴν πλοῦραν, οἷον ἐπιπύργιον ὅλης ταύτης τῆς Χερσονήσου, κεῖται πρῶτη ἡ Μακρηνίτσα, Κωμόπολις μεγάλη, ἐπὶ ἀνώφερῆς τόπῳ κειμένη, οἰκοδομὰς μεγάλας, ὡς πρὸς τὸν τόπον, ἔχουσα, ἧτις ἀπάντησε πολλὰς τὰς ἐπιδρομὰς τῆς Ἀλβανῶν. Ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας, φαίνονται πολλὰ εἰρηπια ἀρχαιότητος, εἶσα εὖρον καὶ τὰς δε τὰς ἐπιγραφάς.

„ . . . . ΑΘΕΣΘΑΙ ΔΟΣΕΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ .

„ ΛΟΥ . . . ΛΦΡ . . . ΗΡΩ . . . ΧΑΙΡ . . .

„ Τον Πομπηϊον Ναϊο . . . το τρίτον Αυτοκράτορα . . .
τον εαυτε Ευεργετην . . . .

η . . . α . . . δ . . . α . . . μ . . . υ . . . ξ . . . εμου . . . ρουδαν . . . Νικο-
λας Δημήτριον Αρτεμίδωρον . . . Ιασ . . . επιτελευσι . ε . ρευσι
Διος τε Αικραιε , και σ . . . Φιλοδημς ο κοιος Στρατηγος
και κλησιν αρχαιοις . γενου . . . γηρος στρατος Ισιαις . . . Α-
ριστοκρατου Αρτεμίδωρος , Πυσακις Δημητριος α . . . νοσει
ε . . . ερας Νικανωρος ειπαν . . . ετει Γαβρυλλας . . . τε Δαμοξενος
Φιλίππου στρατηγος . . . ες Αρχιδημος Κρατηνου , Δημητριος
Νικολαου ενι . . . παραλαβ . . . την αρχην αξιως αυτε . . . καν
της τε ιδιας καλοκαγαθιας και της των Τρωων . . . . των
τε της πολεως αγαθοι προσαται γεγωνασι . . . . τιομενοι εν
πασιν εντε τοις αλλοις . π . . . . τροφινες πρεπον ανδρασι
καλος και αγαθος . . . .

„ . . . ριαν . . . . ετελεσθη τα ψηφισματα ενατο . . . . αρ-
χοντες του δε . . . ομ . . . εις ταυτα αιηλων . . . . δου . . . τ . . . .
ταριας . . . . ρος . . . . τας πολεις τω . . . . ου ψηφισματος σιμ . . .
γραμματα εδοξεν . . . . . οις εδοξε και τη Εκκλησια .

του δικαιου υπο Ηρα και Ιασονι . . . . τοις υποσολοις
ειπαν επειδη Κριτωνα Κριτωνος κατασθεις υπο της . . . . .
ρευσε Σεραπιδος εντε . . . . ους Θεους ανεστραπται αξιως μ . . .
υ . . . καλοκαγαθιας αξιως δε καπισα . . . ης καμιλο . . . τιμιας
ου δεν . . ε μα . . ειτι . . ον . . ε . . ερατιευτας μεγαλομερως και εκ-
τε . . α . . . τετελεκεν . . ου . . . μειως . . τε . . την . . εα . . . αι . .
μνη . . . των καπι τοις με τα ταυτα εδωκεν εις τε την των
Θεων τιμην . . οντων υποσολων εκ του ιδιου βιου α . . ε . .
μαχιας χαριν του . . γινομενης και ενα . . . υποσολων συ-
νοδου και των τοκων α . . . τας τε Θεων τιμας ετι . . . . ους
εποσολους αι τοις καθηκουσι . . ιν . . φιλανθρωπιας διο και
δεδοχθαι τοις υποσολοις εφανασαι Κριτωνα Κριτωνος . . .
ω , και εικοι γραπτη , μετεχειν τ . . . . . ιου παντων τοις

υποσολοις δίδομεν --- ροτ --- ων γινεσθαι δε δια παντος
 γη --- υ --- εν πασαις ταις κατα τοι --- ρων τ --- υπο των
 υποσολων συνοδοις ακ --- ε --- το ψηφισμα τουτο και τον 58
 φανον --- επιφανεις --- γαγωτε Σεραπιαυ --- ι --- την εικονα τε
 θηναι εφα και επι --- ι --- οι υποσολοι Κριτωνα Κριτωνας
 τον --- Σεραπιδος αρετης ενεκεν και ευ ---

ὑπόκειται εἰς τὴν Μακρηνίτσαν ἔτι καὶ δύο χωρία, ἡ
 Κεκεράβα, καὶ ἡ Σπαϊάταις. Ἀπεύαυτι τῆς Μακρηνίτσης
 εἶναι ἡ Πορταειά, κωμόπολις καὶ αὐτὴ, ἡ χειμασάτη ἀπώ-
 των τῆς ἄλλων· ὀλίγον κατωτέρω ταύτης εἶναι τὸ Κατηχώ-
 ρει, καὶ κατωτέρω ταύτης εἶναι ὁ Βῶλος ἡ κωμόπολις, καὶ ὀλί-
 γον μακρὰν ταύτης πρὸς τὸν μυχὸν τῆς κόλπης εἶναι τὸ κάστρον
 τῆς Βῶλης, κατοικημένον ἀπὸ ὀλίγων Τέρκων. Ἐκ τῆς Πορ-
 ταειᾶς πρὸς χειμερινὰς ἀνατολάς ἐρχόμενοι κεῖνται κατὰ
 σειράν αἱ ἐπόμεναι κωμοπόλεις, ἀφιστάμεναι ἢ μίαν τῆς ἄλ-
 λης σχεδὸν μιᾶς ὥρας διάστημα, Δράκια· ἅγιος Λαυρεντίος·
 ἅγιος Γεώργιος. (καὶ κατωτέρω κεῖνται τὰ Λεχώνια, εἴθε
 εἶ καὶ ὁ Ἄναυρος ποταμ. εἰς τόπον πεδινὸν, μὲ κάρπιμα
 δασύδρα κατάφυτον, καὶ ὁ Στρόφλος χωρίον μικρόν.) Πινα-
 κάταις. Βυζίτσα. Μηλιῶς ἡ πατερίς μὲ καὶ Νεοχώριον,
 μεταξύ τῆς Μηλιῶν καὶ τῆς Νεοχωρίας εἶναι τόπος χειμα-
 σατος Αὐκομάγκων λεγόμενος, ὅπου φαίνονται τὰ εἰρή-
 πια, τοῦ Ναοῦ τοῦ Διὸς, τὸν ὁποῖον οἱ χειμασάται, ναὸν
 τῆς ἀγίας Τελαίδος ἐπωνόμασαν. Κατωτέρω τῆς Νεοχωρίου
 κεῖται τὸ χωρίον Νιάς, τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς τὸ Νεο-
 χώριον. μετὰ ταῦτα πρὸς τὸ νότιον κεῖται ἡ Ἀργαλασὴ, ἐν
 ἐπιπέδῳ τόπῳ, ἔχουσα ὑποκείμενα αὐτῇ ἑπτὰ ἄλλα μικρὰ
 χωρία· καὶ μετὰ ταύτων κεῖται ὁ Λαῦκος, μιστὴν ὥραν ἀ-
 πέχων ἀπὸ τὸν λιμένα Μελῆνα λεγόμενον, ἔχων πρὸς ἀνα-
 τολάς τὸ Προμήει, μιᾶς ὥρας ὁδὸν ἀφιστάμενον. ὅπου καὶ ἡ
 χειρσόννησος συσφιγγομένη, εἴρεται πάλιν πρὸς δυσμὰς
 ἀποτελεῖσα τὸ ἀγκισρωτὸν αὐτῆς εἶδος, ὅπου ἀρχεται καὶ τὸ
 βυθὸν Τισαῖον καλούμενον. Ἐπαύω εἰς τὸ Αἰάντειον ἀκρω-
 πειον κεῖται ἡ κωμόπολις Τρίκερη λεγομένη, τὴν ὀνομα-
 σίαν ἔχουσα ἐκ τῆς ἀντικρῦ αὐτῆς κειμένης νήσου εἴθε τῆς

Κόλπα, τῆς ὁποίας τὰ τρία ἀκρωτήρια ἴσονται ὡσαύτρία Κέρατα. οἱ Τεικεριῶται τὸ παλαιὸν ἐκατοίκισαν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ἀλλ' ἄπο τὰς ἐπιδρομὰς τῆς Βενετίκων, καθ' ὃν καιρὸν ἐξυσίαζον τὴν Εὐρεπον, παραιτήσαντες ταύτην, ἤλθον καὶ ἐκατοίκισαν ἑπ' αὐτῶν εἰς τὴν Ξηραὸν· ἔτι μὴ ἔχοντες ἀγρὰς, ζῶσιν ἄπο τῆν θάλασσαν, οἳ τινες εἰσὶν ἐμπειρότατοι καὶ τολμηρότατοι Ναῦται. Αἱ δὲ ἀνωτέρω ρηθεῖσαι Κωμοπόλεις ζῶσιν ἄπο τὰς ἀγρὰς αὐτῶν· ὁ τόπος εἶναι καταπολλὰ καρποφόρος, καὶ κατάφυτος ἄπο κάρπιμα δένδρα· οἱ ἐγκατοικοὶ αὐτῶν εἶναι εἰς τὸ ἄκρον φίλτρογοι, φιλομαθεῖς, καὶ φιλοπάτριδες. Περιποιῶνται τὰς τέχνας καὶ τὰς μαθήσεις. Ὅλαι αἱ κωμοπόλεις ἔχουσι χολεῖα Ἑλληνικὰ, ὅπερ καὶ μικραῖ τινες Βιβλιοθῆκαι εὐρίσκονται. Κατ' αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἐκ ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, καθὼς καὶ ἄπο ὄλλων τῶν Θεσσαλίων, ἔλλαμψαν ἄνδρες ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ, τὸ καλὸν τῆ γένεος φροντίζοντες. Διοικῶνται κατὰ μὲν τὰ πνευματικὰ, ἄπο τὸν ἴδιον αὐτῶν Μητροπολίτην, τὸν Δημητριάδος καὶ Ζαγοράς, ἐπισημαζόμενον. Κατὰ δὲ τὰ Πολιτικὰ, διοικῶνται Δημοκρατικῶς μὲ πατριωτισμὸν, ἐξηρημησμένοι ἀμέσως ἄπο τῆν Κωνσταντινέπολιν, ἐκλέγοντες κατ' ἔτος Γέροντας, οἳ τινες ἔχουσιν ὄλλων τῶν φροντίδα τῆς Πατρίδος των. καὶ αὕτη μόνη ἡ ἐπαρχία ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἔμεινον ἐλεύθερα, τρόπον τινὰ, ἄπο τὸν δυσβάστακτον ζυγὸν τῆς τῶν πύριξ ταύτης κρατῶντων.

Μεσόγειοι κωμοπόλεις τῆς Μαγνησίας πρὸς τὸ μέρος τῆς Θεσσαλικῆς πεδίας (τῆ κάμπα) πλησίαν τῆς Βοιβηίδος λίμνης (τῆ Κάρλα) εἶναι τὰ Κανάλια, καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆ Πηλίας ὄρους κεῖται ἡ Κερασιά, καὶ ἡ Κάπερνα, καὶ πρὸς τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον ἐκνεῦον, κεῖται ὁ Σέσκυλος. Εἰς τὴν ἐκ τῆ Θεσσαλικῆς πεδίας πρὸς τὴν τῆς Μαγνησίας εἰσοδὸν, κεῖται μικρὸν πεδίον Λάμια λεγόμενον, ὅπου εἶναι οἱ ἀγροὶ τῆς Μακρηνιτσιωτῶν. Ἐν τῇ Πελασγικῇ κόλπῳ, κεῖνται καὶ νησίδια τινὰ, οἷον Δευκαλίων, καὶ Πύρρα· Κικηνῶδες, ὅπερ νῦν Μονολιὸ λέγεται· ἅγιοι Σαραῖτα. Παλαιὰ Τρίκερη, ὃ καὶ μέγιστον τῆς ἄλλων· Πρασσῆ· καὶ Ἀλαταῖς, ὅπερ καὶ ἐπισημειώτατος τόπος διὰ Νεώριον. Ἴδε διεξωδικώτε-

ραφ. περιγραφὴ καὶ τῆς Ἐπαρχίας ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ τῆς Δημοτειῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΚΔ΄.

Περί τῆς Μακεδονίας.

1. Ἡ Μακεδονία εἶναι Ἐπαρχία μεγάλη τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία τὸ πάλαι περιεῖχε τὴν Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν, μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀυτοκρατορίας τῆς Ῥωμαίων, ἡ ὁποία πρότερον ἐκαλεῖτο Ἡμαθία, ὑπὸ Ἡμαθίᾳ τῆ Βασιλείως. εἶτα Μυθονία ὠνομάθη ὑπὸ Μυθῶνος τῆ πατρὸς τῆ Μακεδόνος· αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ Παιονία καὶ Αἰμονία, καὶ Ἡδωνία, καὶ Πιερία, καὶ Μακετία, τὰ ὁποία ὀνόματα, ἀφηρημένου εὐδὸς μόνον, κυρίως τῆ μερῶν αὐτῆς εἶναι σημαντικά. παρὰ δὲ τῇ Θείᾳ Γραφῇ ὀνομάζεται ἡ Μακεδονία Χεττειμ, ἢ Κεθεμ. Ὅροι τῆς Μακεδονίας εἶναι ἔπι, ὑπὸ μὲν τῆ βορέως ἡ Δαλματία, ἡ Σερβία, ἡ Βελγερία, καὶ ἡ Θράκη, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἀπὸ μεσημβρίας ἡ Ἡπειρος, καὶ ἡ Θεσσαλία, καὶ ἀπὸ δυσμῶν τὸ Ἰόνιον Πέλαγος. ἐδαιρεῖτο τὸ πάλαι αὕτη εἰς 4. μέρη καθολικώτερα, εἰς τὰ ὁποία περιέχονται Χῶραι, ἢτοι μικρότεραι Ἐπαρχίαι 26., καὶ εἰς αὐτῶν τῶν Μακεδονίαν ἐκατοίκησαν τὸν παλαιὸν καιρὸν, κατὰ τὸν Πλίνιον Ἔθνη 150., ἡ ὁποία ἔφθασε ποτὲ εἰς τὸν ἄκρον βαθμὸν καὶ κολοφῶνα τῆς μεγαλειότητος, διὰ πολλῶν Βασιλείων, μάλιστα διὰ τῆ Φιλίππου, καὶ τῆ Ἀλεξάνδρου, τῆ Πατρὸς καὶ τῆ Τιῆ. Περὶ αὐτῆς προεῖπεν ἡ Σιβύλλα, ὅτι ἡ Μακεδονία ἐκ Φιλίππου θέλει λάβη τὴν αὐξήσιν, καὶ εἰς Φίλιππον θέλει μειωθῆ, ὅπερ καὶ γέγονεν, ἔσωντας διὰ Φιλίππου τῆ Ἀρμύτης ἐμεγαλιώθη τὸ βασίλειον αὐτῆς, καὶ κατέληξεν εἰς Φίλιππον τὸν τελευταῖον, ἔσωντας καὶ νὰ ἠφανίσθῃ ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων, μάλιστα ὑπὸ Παύλου Αἰμιλίου, ὅστις 62. πόλεις αὐτῆς, ἀδρείως ἐκυ-

ἐκνεύσασθαι εἰς μίαν ἡμέραν, καὶ κατέστησεν αὐτῷ Ἐπαρχίαν ὑποτελή εἰς τὰς Ῥωμαίους.

2. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Μακεδονίας εἶναι τὸ Βέρμιον, τὸ ὁποῖον ἐκτείνει πρὸς μεσημβρίαν, πλησιόχωρον μὲ τὸν Πίνδον, εἰς τὰ ὁποῖα τὰς ὑπαρείας ἦσαν ποτὲ, Μύεζα, Ἀτίνιον, καὶ Κτηρικαί, πόλεις, ἀκόμη καὶ λίμνη, ἣτις ἀπ' αὐτῆ καλεῖται Βερμική. ἢ Πιερία. τὸ ὁποῖον ὄρος καὶ Πιερειῶν καλεῖται, ἀφ' ἧς αἱ Μῆσαι Πιερίδες καλεῖνται, ὅπως διέτειβεν ὁ Ὀρφύς, πλησιόχωρον εἶναι μὲ τὸν Ὀλυμπον, καὶ εἰς αὐτὸ ἦτον ποτὲ καὶ πόλις τῆ αὐτῆ ὀνόματος. τὸ Βερκετήσιον, τὸ Κιτάειον, τὸ ὁποῖον εἶναι συνεχές μὲ τὸ Βέρμιον, καὶ καλεῖται κοινῶς Ξερολίβαδον. καὶ ὁ Ἄθως τὸ διασημότερον ὄρος τῆς Μακεδονίας, καὶ ὑψηλότερον, τὸ ὁποῖον ἐκτείνει εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μεταξὺ τῆ Στρυμονικῆ, καὶ τῆ Συγγιτικῆ καὶ Κόλπων, ἐν τῇ Χαλκιδικῇ Χώρα, τὸ ὁποῖον εὐστα μὲ αὐτῷ διὰ Ἰθμῶν, τὰ ὁποῖα τὸ πλάτος εἶναι δώδεκα σταδίων· αὐτὸν τὸν Ἰθμὸν ἔκοψε ποτὲ ὁ Ξέρξης, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον. ἢ Περήμετρος τῆ Ἄθωτος εἶναι μιλίων 150. εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Μονασήρια Καλογήρων 22., ἀρχισαν νὰ οἰκοδομῶν εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος Μονασήρια, καὶ Κελλία, εἰς τὸν καιρὸν Νικηφόρου τῆ Φωκῆ, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 961. καλεῖται κοινῶς Ἅγιον Ὅρος, καὶ ὁ Ἰθμὸς αὐτῆ Πρόβλακας. ἢ σκιά αὐτῆ, κατὰ τὸν Πλίνιον, φθαίνει μέγιστος τῆς Αἴθνης, ἀφισαμμένης ἐκεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς 87. μίλια, εἰς τὴν Κορυφῶν αὐτῆ ἦτον ποτὲ Πόλισμα Ἀκρόαθως λεγόμενον, τῆ ὁποῖου οἱ ἐγκατοικοὶ ἔζων πλεῖον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων 40., καὶ 50. ἔτη, σώζει αὐτὸ τὸ ὄρος γῆμα μαδῶν, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρχιτέκτων Σπασικράτης ἐβέλετο νὰ γηματούσῃ εἰς Ἀνδριαῶνα τῆ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου, κρατῶντα μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸν Κόσμον, καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν νὰ χυῖν Ποταμὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Μακεδονίας εἶναι ὁκτεῖνοι, ὅ-

πῦ χυύονται εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μετὰ τὸν Πηνειὸν
 τῆς Θεσσαλίας, ὁ Φάρυβος ὁ ὁποῖος ὑπὸ τῆ Παιονίας
 Ἐλικῶν ὀνομάζεται, καὶ ὑπὸ τῆ Λυκόφρονος Βέφυρος, καὶ
 ὑπὸ τῆ Λιβίης Βάφυρος, καὶ κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆς Κατε-
 είνης, ἢ τὸ Στεπί. ὁ Ἀλιάκμων κοινῶς Βίσειτζα, ὅστις
 ἀρχεται ἀπὸ τῆ Καναλείων ὀρέων κατὰ τὸν Πτολεμαῖον,
 καὶ διερχόμενος μεταξὺ τῆ Δίης, ἢ τῆς Πύδνης, καὶ τῆ Ἀ-
 ξιῆ ποταμ. εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον. Γρά-
 φει ὁ Θεόφραστος περὶ αὐτῆ, ὅτι οἱ περὶ αὐτὸν οἰκῦντες,
 ὅταν ἤθελον τὰ γεννῶνται τὰ ποιμνιάτικα λύκα, τὰ ἤφερ-
 ριον εἰς αὐτὸν, καὶ ὅταν τὰ ἤθελον μέλαινα, τὰ ἐπήγασα
 εἰς τὸν Ἀξιὸν. εἴτα τρέχει ὁ Λύδιος ποτ., ὅστις καὶ Λα-
 δίας λέγεται, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἐκ τῆς λίμνης, ὅπῃ κε-
 ῖται πλησίον εἰς τὰ Γιανιτζὰ ἐν τῇ Αἰμαθία Ἐπαρχίᾳ,
 καὶ τρέχων διὰ τῆς Βοτταίας Χώρας, εἰσέρχεται εἰς τὸν
 Θερμαϊκὸν Κόλπον, μεταξὺ τῆ Ἀξιῆ ποτ. πρὸς βορρῆαν,
 καὶ τῆ Ἀλιάκμονος πρὸς νότον, καλεῖται κοινῶς Μαυρονέ-
 ει, καὶ τὸ καλοκαῖε πολλὰκις ὀλοτελῶς σύφει, ὡσανὸς ὅπῃ
 κυρίως ποτ. δὲ εἶναι, καὶ ἔτσι οἱ ποταμοὶ εἶναι τῆς Πι-
 ρίας. τῆς δὲ Ἀμφαξίτιδος εἶναι ὁ Ἀξιὸς, κοινῶς λεγό-
 μενος Βαρδάει, ἐκ τῆ Σκάρδου ὄρους τὰς ἀρχὰς ἔχων, καὶ
 τρέχων διὰ τῆς Πελαγονίας καὶ Μυγδονίας, εἴτα ἀυξηθεὶς
 μετὰ τὸν Ἐριγῶνειον ποταμ., ὅστις καὶ Ἐρίγωνος καλεῖται,
 τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐν τῇ Παιονία Χώρα ἀπὸ τῆς Δεβάρης,
 καὶ τρέχων διὰ τῆ Συναρητίων τῶν Δαλειόπων, καὶ τῆς Ἐ-
 μαθίας, ἀυξανόμενος μετὰ τὸν Ροιδίαν, καὶ μετὰ ἄλλας ποτ.
 πίπτει εἰς τὸν Ἀξιὸν, κάτω τῆς Ἐδέσσης, εἰσερχόμενος
 εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, μεταξὺ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ
 τῆ Ἀλιάκμονος ποτ. ὁ Ἐχεδωρος, κοινῶς λεγόμενος Γα-
 λικός, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, ἔτος
 ἐξηραίνθη ὑπὸ τῆ στρατόματος τῆ Ξέρξε κατὰ τὸν Ἡρόδο-
 τον, ὅστις Χίδωρον αὐτὸν καλεῖ. ὁ Χάβεις, κοινῶς λε-
 γόμενος Χαβειὰς, ἀρχόμενος ἐκ τῆς Βισαλτίας Χώρας,
 καὶ

ἢ μεταξὺ τῆς Γώνιδος ἄκρας, ἢ τῆς Καταδρείας εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, ἀντικρὺ τῆς Πύδνης, ἢ μετὰ τῆς τρέχει εἰς τὸν Στρυμονικὸν Κόλπον ὁ Στρυμὼν ποτ., ὅς τις πρότερον ἐκαλεῖτο Κόνοζος, εἶτα Παλαιστίνος, ἢ τελευταῖον Στρυμῶν, ἢ κοινῶς Μαρμαίει, ἢ Ρουδίνα, ἀπὸ τῆς Ρουδίνης ποτὲ Ἐπισκοπικῆς πόλεως ἀρχεται ἐκ τῆς Ὀρβήλης ὄρης ἢ καὶ ἐκ τῆς Σκομίας, ἢ εἰσέρχεται εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μεταξὺ τῆς Οἰσύμης, ἢ τῆς Ἀρεθίσης τῶν ποτῶν πόλεων. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Στρυμονικὸς Κόλπος, ὅς τις κοινῶς Κόλφος τῆς Κοντέσσας λέγεται, ἄπο τῆς ποτὲ παρακειμένης αὐτῆς πόλεως, ἢ Ὀρφαί. τελευταῖος εἶναι ὁ Νέσος, ὅς τις καὶ Νέσος λέγεται, ἢ ὑπὸ τῶν Τέρκων Καρὰ Σαί, αὐτὸς χωρίζει τὴν Μακεδονίαν τῆς Θράκης, ὅθεν καὶ ἐκεῖ περὶ αὐτοῦ λέγεται.

4. Πόλεις παραθαλάσσιαι τῆς Μακεδονίας εἶναι Πλαταμῶν, μεθ' ἄρνον Ἐπισκόπη, ἐπὶ Λόφῳ ἰδρυμένη, μεταξὺ τῆς Πηνειῆς τῆς Θεσσαλίας, ἢ τῆς Φαρύβης τῆς Μακεδονίας τῶν ποταμῶν· αὐτὸ τὸ Φρέγιον πρότερον ἦτον Μοναστήριον, Πλατέα Μονὴ λεγόμενον, καὶ ὑστερον ἐγένετο πόλισμα. μετὰ τὸν Φάρυβον, ἦσαν τῆς Πισείας Δίων, πόλις ποτὲ καὶ Κολώνια, ἣτις τανυῦ Σταδία καλεῖται, καίτοι Ἐρείπειον, μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τῆς Φαρύβης, καὶ τῆς Ἀλιάκμονος τῶν ποτ., ἐγγὺς τῆς ὁποίας τρέχει ὁ Μίλις ποτ., ἀφίσταται τῆς Πύδνης πόλεως πρὸς Νότον 15. μίλια, ἐσάθη ποτὲ καλῶς δυναμωμένη. εἰς αὐτῆν ἴδεν ὁ Ἀλέξανδρος τὸ ὄραμα, ὅπερ τὸν παραινέει ν' ἀπεράσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἔχει νὰ κυριεύσῃ τὸ βασίλειον τῶν Περσῶν. ἑξέμακρα τῆς Θαλάσσης ἦτον σταδίαις ἑπτὰ, Πύδνα, ἢ ὁποία ὑστερον Κίτρον ἐκλήθη, μετὰ τὸ ὁποῖον ὄνομα μέχει τῆς νῦν καλεῖται, πόλις ποτὲ παραθαλασσία, τὴν ὁποίαν ὑστερον κρατήσας, ὁ Ἀρχέλαος, μετόπισεν ἄπο Θαλάττης, ὡς κ'. σταδίαις, Διόδωρος βιβ. ιγ'. τανυῦ καὶ μόπου.